

Kris kras door China

China is een land waar het toerisme pas een jaar of 10 aan een echte opmars is begonnen. Door de taal is het reizen er niet gemakkelijk. De afstanden zijn groot maar de beloning is een ongekende natuur, zowel in het laagland als hoog op het Tibetaanse plateau. Een cultuur die al ver voor onze jaartelling van zich liet spreken en de aanwezigheid van veel alleen in China in het wild voorkomende dieren zoals de Panda beer. Er zijn ook zeer grote rivieren als de Jangtsekiang en het meest indrukwekkende een zeer hard werkende en leergierige aardige bevolking.

Chengdu

Vanuit Amsterdam is er een rechtstreekse vlucht naar het midden van China naar de stad Chengdu in de provincie Sichuan. Chengdu International airport is zeer modern van opzet en heel efficiënt. In de stad zelf wonen 4,5 miljoen mensen en met de voorsteden erbij bijna 11 miljoen. De stad oogt zeer Westers met fraaie hotels en gebouwen. Maar ook zijn er nog steeds de kleine straatjes waar veel handel wordt gedreven en waar men overal kan eten. Het eten is zeer spicy. Iedereen zegt altijd dat op straat eten niet verstandig is, maar je moet toch echt de Mapo Doufu en Dan Dan Mian geprobeerd hebben als je er bent. De gerechten zijn bereid met Sichuan pepers, heter is er niet!

Buiten de stad vindt je de enorme bedrijfsterrinen waar de mega It en Telecombedrijven gevestigd zijn. Geschat wordt dat 60% van de wereld telecommunicatiemarkt geproduceerd wordt in het gebied rond Chengdu. Op het gebied van onderwijs zijn er veel universiteiten en hogescholen. De jeugd is zeer ambitieus en wil vooruit. Je voelt de enorme ambitie van de jeugd.

Chengdu Peoples Market

Zondagmorgen vroeg ga ik naar de peoples market. In een geweldig park komen hier vele duizenden Chinezen samen in heel fel gekleurde kleding om te zingen, acts op te voeren, spelen met de kinderen en om het immers populaire Tai Chi te beoefenen. Tai chi is een bewegingskunst waarbij het lichaam in perfecte balans moet zijn. Er zijn verschillende vormen in tai chi. Een vorm doorlopen duurt tussen de 5 en 25 minuten. De bewegingen komen voornamelijk uit de buik en zorgen

voor een zeer goede ademhalings techniek. In de vechtsport wordt het veel gebruikt om de tegenstander te neutraliseren. Op het moment dat de tegenstander uit balans is gebracht volgt de tegenaanval. In het theehuis in het park was het ook goed toeven tussen alleen maar blije mensen zowel jong als stokoud.

Na een paar dagen genoten te hebben van de drukte van deze immense stad is het tijd voor wat rust....op naar de Panda beren.

Panda beren

De panda is door het Wereld Natuur Fonds uitgekozen tot symbool van de met uitsterven bedreigde diersoorten. De panda beer leeft alleen in China in het wild. De schatting is dat er nog slechts 1400-1600 dieren in het wild leven. Daarom is er een fok en onderzoekscentrum in Chengdu opgericht. In een bosachtig natuurgebied leven hier de panda beren. Ze worden gevoerd met bamboe dat met vrachtwagens gebracht wordt. Elke dag eet een panda tussen de 10 en 15 kilo aan bamboe. Ze zijn dan ook zo'n beetje de hele dag met bamboe stengels bezig. Een mannetjes panda weegt een kleine 100 kilo. In schril

contrast tot een pas geboren panda die slechts 100 tot 200 gram weegt. De panda beer is zeer fotogeniek. Echter zo wit als de panda in de WNF folders staat afgebeeld is die niet. Wat meer de wit/gele kleur van een ijsbeer.

Jiuzhaigou

Met een kleine groep fotografen onder

leiding van Jan Vermeer, bekroond National Geographic fotograaf, gaan we met het vliegtuig naar Jiuzhaigou. Het vliegveld ligt op een hoogte van 3000 meter en de aanvliegroute tussen de hoge bergen door is behoorlijk heftig. Veel turbulentie en uit elk raam van het vliegtuig zie je wel een bergtop. De Jiuzhaigou-vallei is zeer bekend

door de fel blauw gekleurde meren en watervallen op veel verschillende hoogtes. Overal water dat naar beneden dondert. De vallei is een 1400 vierkante kilometer groot, met bergen tussen de 2000 en 4800 meter hoogte. Dit afgelegen gebied werd door de eeuwen heen bevolkt door Tibetanen en Qiang. Pas rond 1970 werd dit gebied ontdekt en in 1992 werd het op de Unesco Werelderfgoed lijst geplaatst. In de vallei liggen 9 dorpen. Aan het einde van de vallei ligt het prachtige 1200 jaar oude Boeddhistische Zharu klooster. Drie dagen hebben we in het gebied rondgezworven. Eten deden we bij mensen thuis. Met 10 man rond de kachel en eten wat de pot schaft. Een voorrecht om zo dicht bij de natuur te zijn, mensen te ontmoeten en met ze te eten zonder dat je een woord met ze kan wisselen. Dankzij onze Chinese gids Ann Zhenyi wisten we in ieder geval wel wat we te eten kregen.

Het viel niet mee om dit prachtige gebied te verlaten en terug te vliegen naar Chengdu want door de dichte mist kon er uren niet gevlogen worden. Van Chengdu vliegen we naar Xi'an

Xi'an en het Terracottaleger

Xi'an ligt op een kleine 900 kilometer van Chengdu. De stad vormt het begin van de Chinese beschaving. Reeds in de 3e eeuw v.Chr vestigden de voorouders van de Han Chinezen zich hier in de bocht van de Gele Rivier. Xi'an stond vroeger door de Zijderoute in verbinding met Europa en Centraal Azië.

Xi'an is vooral bekend geworden toen in 1974 boeren een put aan het graven waren en daarbij op iets stuitten dat later de grootste archeologische vondst van de 20e eeuw bleek te zijn. Het bleek om een terracotta soldaat te gaan. Maar hoe was die daar terecht gekomen??

De eerste keizer van China Qin Shi Huangdi die rond 200 v.Chr. leefde liet door honderdduizenden arbeiders een mausoleum bouwen waar zijn grafombe in werd geplaatst met vele grafgeschenken. In de grafheuvel tussen muren van 10 meter dikte werden rond de 9000 terracottafiguren geplaatst. Allemaal op ware grote met allemaal verschillende gelaatsuitdrukkingen en uniformen. Het terracottaleger was voorzien van echte wapens als speren en pijlen. Ook honderden terracotta paarden en wagens werden bloot gelegd en geconserveerd. Alle beelden zijn hol en in delen gemaakt. Nog steeds zijn niet alle grafheuvels geopend. De restauratie van de duizenden beelden gaat ook nog wel een groot aantal jaren duren. Over de graven is nu een gebouw geplaatst zodat het weer geen invloed heeft op de structuur van de beelden. Lopend over een bordes kan men van bovenaf de beelden goed bekijken. Zeer indrukwekkend allemaal. Per dag komen er zo'n 20.000 bezoekers naar dit museum.

Stompneusapen

Met een busje rijden we in een paar uur over kleine wegen naar het zuiden van Xi'an. Omdat er nauwelijks toeristen naar dit gebied komen worden we aan het begin van het dorp welkom geheten door de burgemeester met een heus spandoek aan de gevel van zijn kantoor. Na de zeer gastvrije ontvangst met koffie en een lunch gaan we op weg naar een groep in het wild levende gouden stompneus apen. Prachtig getekende apen met een heel aparte stompe neus. De apen zijn heel snel en beweeglijk en daarom best moeilijk te

fotograferen. Het is interessant om de sociale rolpatronen binnen de groep te bekijken. Het dominante mannetje is altijd alert of er niet een ander mannetje achter zijn dames aan gaat. De stompneus is zeer zeldzaam en komt alleen in deze regio, Vietnam en Myanmar voor. In de toekomst wil China hier een toeristische activiteit gaan opzetten. Jammer, want het gebied zal dan drastisch gaan veranderen als er meer hotels en toeristen zullen komen.

Shangri-La

Vandaag vliegen we van Xi'an naar het 1600 kilometer verder op gelegen Zhongdian. Deze Chinese stad mag zich sinds enkele jaren Shangri-La noemen. Shangri-La is de naam van het aardse paradijs uit het boek Lost Horizon dat in 1933 is geschreven door de Engelse romanschrijver James Hilton.

De stad ligt op 3000 meter hoogte en is in de wijde omtrek omringd door bergen met sneeuw bedekte toppen. In de stad ligt een prachtig klooster waar alle huizen omheen gedrapeerd zijn. Wat een rust! We moeten wel een beetje aan de hoogte wennen want iedereen heeft last van hoofdpijn.

Aan het einde van de dag gaan we kraanvogels fotograferen. Prachtige vogels maar heel moeilijk te benaderen want ze zijn erg schuw.

De volgende dag gaan we met 4x4 wagens naar de op honderd kilometer verder gelegen Tibetaanse hoogvlakte. Een prachtig ruw gebied waar tussen de heuvels veel tarwe, rijst en mais verbouwd wordt. Overal zijn de

boeren met hun kleine trekkers aan het oogsten. De mais hangt aan de huizen te drogen en geeft heel veel kleur aan de omgeving. We lopen uren tussen de velden door naar de verschillende dorpen in de vallei. We slapen in kleine lodges waar we de enige gasten zijn. Toeristen zien we niet. Na vier dagen in dit gebied vertrekken we naar Liang. De wegen zijn hier bar slecht en een niergordel is best handig.

Yangtsekiang.

We volgen de rivier de Yangtse. Dit is de langst rivier in Azië en strekt zich uit over een afstand van 6200 kilometer van de bron tot aan de Oost-Chinese zee. De rivier is een belangrijke vervoersslagader voor China en verbindt het binnenland met de kust. Er zijn ook tal van waterkrachtcentrales in aanbouw om aan de enorme vraag naar elektriciteit te voldoen. In dit gebied vinden ook vaak overstromingen plaats die veel schade aanrichten. Rond de rivier zijn enorme bouw activiteiten aan de gang. China wil de economische groei meer over het land gaan verdelen en dan met name naar de gebieden die niet aan de kust liggen.

Van Liang vliegen we weer terug naar Chengdu. Hier blijven we nog een dag en s, avonds vliegen we terug naar Amsterdam. Van China zullen we nog veel te horen krijgen de komende jaren. De ontwikkelingen gaan er zo snel en er is een enorme drive om het land verder te ontwikkelen zodat iedereen er een goed bestaan kan opbouwen. China: een uitdaging!

